

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.03.1966, sp. zn. 6 Cz 37/66, ECLI:CZ:NS:1966:6.CZ.37.1966.1

Číslo: 71/1966

Právní věta: K řešení otázky, zda posudek krajské posudkové komise sociálního zabezpečení je dostatečným podkladem pro spolehlivé posouzení, zda navrhovatelka je invalidní nebo částečně invalidní.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.03.1966

Spisová značka: 6 Cz 37/66

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 6

§ 120

§ 132

§ 244 101/1964 Sb. § 20

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 71/1966 sb. rozh.

K řešení otázky, zda posudek krajské posudkové komise sociálního zabezpečení je dostatečným podkladem pro spolehlivé posouzení, zda navrhovatelka je invalidní nebo částečně invalidní.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. března 1966, [6 Cz 37/66.](#))

Rozhodnutím odpůrce ze dne 26. 2. 1965 byl navrhovatelce přiznán invalidní důchod od 3. 11. 1964 do 28. 1. 1965 a od 29. 1. 1965 částečný invalidní důchod.

V opravném prostředku proti tomuto rozsudku namítala odpůrkyně, že její zdravotní stav se nezlepšil a že jí proto měl být i na dobu po 28. 1. 1965 ponechán invalidní důchod.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 10. 1965 rozhodnutí odpůrce potvrdil, protože dospěl na základě posudku krajské posudkové komise k závěru, že navrhovatelka od 29. 1. 1965 je již jen částečně invalidní.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením Městského soudu v Praze byl porušen zákon, a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení (dále KPKSZ) ze dne 13. 5. 1965 vyplývá, že tato komise se zabývala zdravotním stavem navrhovatelky po stránce následků vředové choroby a dospěla k závěru, že exacebrace vředové choroby, pro kterou byla uznána invalidní, je zklidněna, že invalidita byla uznána na dobu dostatečnou k léčení vředové choroby a že proto navrhovatelka je od 29. 1. 1965 již jen částečně invalidní.

Při jednání dne 7. 6. 1965 vznesla navrhovatelka námitky proti tomuto posudku a uvedla, že komise se nezabývala všemi jejími zdravotními potížemi. Současně navrhla vyžádání nového posudku, v němž by se KPKSZ vyjádřila k dalším jejím chorobám, a to anemii, hluchotě, cirrhose jater, apendicitidě, poruchám funkce štítné žlázy, bolestem v kříži a bolestem v žaludku, snížení ostrosti zraku, psychiatrickým a nervovým obtížím a sklerotickému stavu.

Na podkladě této námítky navrhovatelky vyžádal soud nový posudek od KPKSZ přípisem ze dne 8. 6. 1965, v němž požádal KPKSZ, aby bylo provedeno lékařské vyšetření s přihlédnutím ke zdravotním obtížím, které navrhovatelka uvedla při jednání.

Ve svém posudku ze dne 19. 8. 1965 KPKSZ setrvala na svém stanovisku, podle něhož navrhovatelka je od 29. 1. 1965 částečně invalidní. Na podkladě těchto znaleckých posudků pak soud napadené rozhodnutí odpůrce potvrdil, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že neshledal důvodu doplnit lékařské vyšetření potřetí, když dvě vyšetření, provedená KPKSZ se zabývala všemi potížemi, které navrhovatelka při vyšetření uváděla, a když obě komise zasedaly v různém složení.

Z posudku KPKSZ ze dne 19. 8. 1965 však nevyplývá, že by se komise byla zabývala všemi potížemi, na které navrhovatelka při soudním jednání upozorňovala. Tak např. nelze z obsahu posudku dojít k závěru, že se komise zabývala sluchovými a zrakovými obtížemi navrhovatelky. Se zřetelem k tomu, že odbornými členy - lékaři komise byl posudkový lékař a lékař internista, nelze předpokládat, že komise sama byla schopna v tomto složení posoudit všechny navrhovatelkou uvedené obtíže. Z obsahu posudku pak také neplyne, že by si komise byla vyžádala dílčí posudky odborných lékařů a že by ke svému závěru byla dospěla na podkladě těchto dílčích posudků. Za tohoto stavu se soud nemohl spokojit s uvedeným posudkem KPKSZ, neboť tento posudek nebyl dostatečným podkladem pro spolehlivé posouzení, zda navrhovatelka je invalidní nebo částečně invalidní.

Protože si Městský soud nezjednal dostatečný podklad pro své rozhodnutí, porušil zákon v ustanovení § 6, § 120, § 132 a § 244 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 20 zák. č. 101/1964 Sb.